

DUSZENIE (4) sb n

Teksty nie oznaczają é (Cn oba e pochylone).

N sg duszeni(e) (4).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI(XVII) w.

lek. Brak tchu, zatchnienie, duszność; angor, interclusio, strangulatio, suffocatio Cn (4) : niektórym [białymgłowom] przykrym łąpieniem máćicá łpada/ niektórym włkoczy/ álbo łye zádawi. Przeto tym kthorym łye zádawi/ dułzenie tákowe przychodzi/ iż zá martwe pod czás vpadáią SienLek 115v.

a. *O bólu gardła (1) :*

Wyrażenie: »duszenie w garle« (1): Synanche – Spuchnienie wgarlie, item, dułzenie wgarlie. Calep 1041a.

b. *O uczuciu duszności we śnie: zmora; ephiltis, morbus incubus a. santicus, pnigalion, suffocatio, suppressio nocturna Cn (2) :*

Wyrażenia: [»duszenie nocne«: Incubus, Dułzenie nocne co ie latáwcem zowá SienHerb)(5b.]

»duszenie we śnie, w spaniu« (1 : 1): Znamię iełt zbytney krwie w cieie z ktorey przychodzi Mora, to iełth dułzenie w łpaniu GlabGad L6v; Dułzenie we łnie/ łzukay Przygnietánié. SienLek Sss2.

Synonimy: dawienie, zatchnienie; a. dawienie; b. mora, przyciskanie, przygnietanie.

Cf DUSIĆ, [DUSZLIWOŚĆ], DUSZNOŚĆ